

הַנְּנִי

אסופת שירה שנייה
בעת מלחמת "חרבות ברזל"
נכתבה על ידי חיילים וחיילות בסדיר ובמילואים

קוראים יקרים!

מוגשת לכם אסופת השירים השנייה של פרויקט 'הנני'.

צה"ל ממשיך במלחמה בעזה ובכל החזיתות. מיומה הראשון היתה זו מלחמה שערה בזכות רוחה האיתנה של לוחמינו ובזכות רוחה האיתנה של אומתנו. מלחמה בשם קדושת החיים ובשם הרוח הגדולה המפעמת במדינת ישראל בחודש החולף. המלחמה בעיצומה ומחירה הכואב הולך ונצבר - חללים, חללים. חללים הממלאים את ליבנו כאב, גאווה והשראה על ההקרבה והמסירות הגדולה מכל.

בדפי חוברת זו תגלו אסופה שנייה של שירים הלוכדים את תמצית הרוח הבלתי מעורערת של אומתנו ושל צבאנו. הם משמשים עדות ליכולתנו לרתום את כוחן של המילים והאמנות אל מול מצוקות, מסורת שמלווה אותנו מאז הקמת מדינתנו.

בעודכם מתעמקים בשירים הללו, מי יתן ותקבלו השראה, נחמה וחיבור עמוק לחוסן הרוח האנושית. יחד, באמצעות אמנות השירה, אנו מחדשים את מחויבותנו לעתיד מזהיר יותר, שבו האחדות והתקווה ממשיכים להנחות אותנו בדרכנו.

ברוכים הבאים לאוסף השירים השני של פרויקט "הנני" -

חיבור מיוחד של מקח"ר וכתב העת לשירה "משיב הרוח", כמחווה

לעוצמתה המתמשכת של הרוח הישראלית. והפעם מפרי עטם של

חיילי וחיילות צה"ל בסדיר ובמילואים.

תא"ל אריה אופיר לויס
קצין החינוך והנוער הראשי

צילום: דובר צה"ל

תווד (בשערי קיבוץ) / סמ"ר איתן דקל

משרת במילואים בחטיבה 10 (הראל), נהג טנק

א.

בְּאַחַר הַרוּחַ רַעַשׁ
וְאַחַר הַרַעַשׁ אֵשׁ
וְאַחַר הָאֵשׁ
לְשֶׁאֲרִית מְרוֹמִים:
כָּאֵן מְטֹלֶת נַפְשׁוֹ, דְּחוּסֶת
מוֹרָאִים עִירְמִים. אֵי־מִי
כָּאֵן טְבוּעַ רֵאשׁוֹ בְּאוֹתוֹת

ב.

בְּפִלְגָה מְדוּחִים שֶׁאַנְחֵנוּ מְטוּחִים,
שֶׁאַנְחֵנוּ בְּסֶדֶר תְּנוּעָה (לֹא
בוֹרְחִים, לֹא בּוֹרְחִים):
אֶחָד תִּדְלוֹק,
אֶחָד שֶׁפָּצוּר,
אֶחָד פָּצְמוּר.

ד.

הַחֶסֶד מִתְאַדָּה מִהַפְתָּחִים
(וְאֲנִי חוֹלֵם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ קְשׁוּחִים
וְאֲנִי מִתְעוֹרֵר)
ה.

בְּפִלְגָה מְדוּחִים שֶׁהִחְלִפָּה
מְשִׁימָתְנוּ,
שֶׁכַּעַת אֲנַחְנוּ מְחַכִּים:
כִּד מְשִׁמְשִׁים,
כִּד מְחַמְשִׁים,
כִּד מְחַזְזֵלְשִׁים.

אֵין עֲתִיד מֵעַבְרָה לַהוֹנָה הַזֶּה,
וְאֵין יָתֵם מִבְּלֵי הַמָּתֵם הַזֶּה,
וְהַכְּהָה מֵזָה, וְהַסְּקָה מֵזָה,

וְהַעֲשׂוּ בְּעֶבֶר הַזֶּה,
וְהַעֲשׂוּ בְּעֶבֶר הַזֶּה -
בְּפִלְגָה מְדוּחִים שֶׁהִטְנָקִים בּוֹכִים,
שֶׁחֲדָק אֶל חֲדָק כְּרוֹכִים
בְּשַׁעְרֵי קְבוּץ.

וְהַעֲשׂוּ דְמוּם,

וְהַעֲשׂוּ סְמוּד,

וְהַעֲשׂוּ הַזֶּה.

ג.

אוֹתוֹת, אוֹתוֹת פּוֹרְחִים
בְּקֶשֶׁר חוּץ, עֲשׂוֹן שׁוֹתֵת
מִגּוּף קְבוּץ לְפַעֲפַע

צילום: דובר צה"ל

מלחמה / שיראל סתיו

סמל במילואים, חטיבה 12, קשר-מטול-חובש

שירו לדברים זפים
מעמקי הרים ואנשים
מרחובות נקיים ואבנים טובות
שיחו ליושבים, לכותבים, לאוהבים
ידי אחים חזקות ורחומות
ניצוצות
נצחונות שבסתרן

צילום: דובר צה"ל

ייתמו ימי חצב / נחשון מאיר

סמ"ר במילואים, חטיבה 11, קשר-מפק"צ

כַּחצָּבִים שֶׁנִּטְעַה יְהוֹשֻׁעַ	לוֹ נִדְמָה לְחָצָב
וְהַעֲמִידֵם בְּקִצּוֹת אֶרְצֵנוּ	עוֹד פֶּעַם אַחַת
חֲסִינִים מְפַנֵּי חֵיּוֹת הַבַּר	וּבְתֵם טְבָעוֹת תִּפְרָחוּתֵיךְ לְהַפְתִּיחַ
מַעֲמִיקִים שָׂרֵשׁ	מִלְמַטָּה לְמַעַלָּה כִּסְפִירָלָה בּוֹעֶרֶת
נֶאֱצָבִים חִזְלֵינוּ בְּגִבּוֹלוֹת	עַתָּה רִדְתָּ הַגֶּשֶׁם הַרְאֵנוּ
כַּחצָּבִים הַבּוֹקְעִים בְּקֶחֶץ הַשָּׁיִץ	הַשׁוֹטֵף אֶת הָאֵשׁ
צוֹבְעִים שְׂדוֹתֵינוּ בְּשִׁלְהֶבֶת לְבָנָה	יִתְמוּ נוֹפְלֵינוּ לְמָרוֹם
מְרַצְדִּים נְרוֹת נְשָׁמוֹת אֶהוּבֵינוּ	וְלֹא נִדְלִיק עוֹד
בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה	נְרוֹת נְשָׁמָה

צילום: יחידת ההסרטה של חיל החינוך והנוער

ימים / רס"ן רוית גרוסמן דוד

מפקדת יחידת ההכנה לאזרחות, חיל החינוך

עכשו אני שוֹחָה

וכבר לא מרגישה את השקסע פתת הרגלים

אז אני נעה בין תנועות אוטומטיות שלמדו אותי פעם

לבין אבוד הכוון הנכון

אני רק רוצה שוב להניח את הגוף על השקסע היציבה

מה שאני מנסה לומר בעצם זה:

תחזר.

צילום: יחידת ההסרטה של חיל החינוך והנוער

שמות אל-חוסנא / דרור פרפר סולמי
סמ"ר לוחם חי"ר, חטיבת החרמון

סְנוּנִיּוֹת הַסְּלָעִים מְצִיצוֹת אֶל הַשָּׁחַר
הָרִים כְּחוּלָיִם צְצִים כְּמוֹ פְּטָרִיּוֹת
אוֹר שֶׁמֶשׁ סֶגְלָגֶל בְּזוּיַת הָעֵין מְצִיק,
עַל מְדְרוֹנוֹת דּוֹמָמִים וְתִלּוּלִים
סְפוּגִים כְּפֹר צְעִיר וְדָם עֲתִיק
אֲנַחְנוּ דּוֹמָמִים חֲסָרֵי מְלִים,
רַק מְגֻלְגְּלִים
סִיגְרִיּוֹת וְשִׁמוֹת וְכַדּוּרֵי מַחְסָנִיּוֹת
כְּאֵלוֹ מַחְזִיקִים מִסִּבְּחָה,
כְּדוֹר וְעוֹד כְּדוֹר וְעוֹד כְּדוֹר וְעוֹד כְּדוֹר
שֵׁם וְעוֹד שֵׁם וְעוֹד שֵׁם וְעוֹד שֵׁם
הַרְשֵׁת שׁוֹלֶפֶת אוֹתָם
כְּמִתּוֹךְ לֵב-גַּם סוֹעֵר
וְהִנֵּה הָאֶפֶס כְּבָר מִתְחִיל לְהִתְבַּהֵר
הַיּוֹם הֵם כְּבָר לֹא יִגִּיעוּ, כְּנִרְאָה
זֶה עוֹד לֹא הַיּוֹם לְנִקְמָה,
אֲבָל מִי יוֹדֵעַ מָה יִקְרָה מָחָר
צְפוּי חוֹרֶף קִשָּׁה בְּצִפּוֹן
וְהֵלֵב קוֹפֵא עִם אִמָּא אֲדָמָה.
עַל צֶלַע הַר מַחְלֶקֶת הַמִּיֶּאֱשִׁים
דוֹרְכִים, בּוֹכִים וּמִתְמַסְרִים לְמַלְחָמָה.

צילום: דובר צה"ל

תישארי / רב"ט אריה מישקין
לוחם בחטיבת הנח"ל

שְׁכָּשֵׁיגִיעַ הָעָרֵב
תּוֹכְלִי לְהַגִּיד
שֶׁהַעֲנָנִים הַדְּלִילִים
הָאֵלֶּה שְׁעוֹלִים
מִהָאֶפֶס
בְּשָׁעָה הַקְּבוּעָה
זֶה בְּסֵדֶךְ הַכֹּל
עָשׂוֹן סָגֵל שֶׁל שְׁקִיעָה.

צילום: דובר צה"ל

שלושה שירים לניר-עם / רס"ן מיכאל סימון

מ"פ בחטיבת ירושלים

יָצֵאוּ בְּנֵיךָ מִקֶּרְבְּךָ
וּבֵאנוּ אֵנֹו אֵלֶיךָ
וְהִיית לָנוּ סִפְת מְלַחְמָה
וְהִיית לָנוּ סִפְת שְׁלוֹם

מֵאֲגַר הַמַּיִם שְׁלָךְ
דְּמָעָה גְּדוֹלָה
שֶׁלֹא תִזְלַג
עוֹד לֹא
צָרִיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמָּד
כְּמוֹ אֲזַגְם הַיּוֹם
אֶסוֹר לִפְל

בְּגוֹן יְלָדִים
פְּרָסְנוּ קְרִיּוֹקִי
וְאֲנָשִׁים זָרִים
הַפְּכוּ קְרוֹבִים
עַד שֶׁהֵיְלָדִים יָשׁוּבוּ
נִהְיָה אֲנַחְנוּ לְנִיר-עַם

צילום: יחידת ההסרטה של חיל החינוך והנוער

צילום: יחידת ההסרטה של חיל החינוך והנוער

שיחה מהמילואים / נתנאל אלינסון
לוחם במילואים בפלס"ר צנחנים

- מה שלומך אהובה?

- מרגישה מצוין!

(נושמת עמק. מסתירה את הכאב.

כי יודעת,

אם הוא נרגיש שטוב לנו, יוקל לו)

- ומה שלומך אהוב?

- ממש טוב!

(מטאטא את אי-הנדאות.

אם היא יודעת שטוב לי היא שמחה יותר)

ככה שנינו

משקרים זה לזה

מאהבה.

הרי כבר אמרו חכמים

שמותר לשקר מפני השלום

ועכשו

זמן מלחמה

צילום: דובר צה"ל

השיר על השחרור של מושב זכני / רס"ל רז יוגב
סמל מחלקה במילואים, חטיבת ירושלים

הם הסתכלו עלינו מהחלון
מִשָּׁל הַיָּינוּ
אֲבִירֵי מַלְכוּת דָּוִד
הַצּוֹעֲדִים
בְּכַבִּישׁוֹ הַרִיקִים שֶׁל הַמוֹשֵׁב.
כְּרוּעִים לְצַד הַדָּרָךְ
מְזַכֵּים אֶת עַצוּרֵיהֶ שֶׁל הָעֵבְרִית
מִתַּחַת לְסַרְנֵי הַשָּׁמֶשׁ הַקּוֹפֶחֶת.

אֵךְ הַגַּעְנוּ לָשׁ. ג.
הַזֵּינוּ
כָּאוֹן דָּם
כָּאוֹן נְקוּוֹ הַמְּלַכְלָכִים.

תּוֹשָׁבֵיהֶ שֶׁל זְכִינֵי
מְצִיעִים אֶת בְּתִיהֶם
לְמַקְלָחוֹת.

צילום: דובר צה"ל

לך / נתנאל נדב

סמ"ר במיל'ו, לוחם חי"ר, חטיבה 810

לך

והשאר נטוע

לך בעננה, בחזה מתוח

לך כדי להשאר

לך מבהיר אל ערפל

לך מלך אל להם

לך לבד עם עם שלם

לך, אֶנְחֵנוּ נִשְׂאָר

לך

ושוב

צילום: דובר צה"ל

עשר דקות מבנימינה / סמל איתמר וייל

לוחם בגולני

החול, ההצף הגרוס והקולות
שבקצה האפרקסת
והשמים הכחלים-שָׁרְבִיִּים-
לוהטים נושקים לסוף האפק
והשפשוף של הבגד על העור
ומעיכת הססדה את הלסת
אני רץ ומזיע, זורם ונע; אין בי
עוד אלא דופק

מלים מעוכות וָרוֹץ וָרוֹץ; סוף
הזמן, תחלתו, וחזור שוב
שנה שנמעכת וגמגום חרוץ,
מאמץ להשאר קשוב -
לאדמה שנושמת מתחתי,
לעשרות מליוני חרקים שמפיהים
חיים בצומח

ול-היכן, למקום, תפוצותי שאז
והיום, ללחישה, ולריח
לחיוך ולתמיכה, לאור של בקר
מקדם, ליופי מבלבל של ליל
ולגעגועים לשמיכה, לעננים
החולפים - לחרף כלוא בידי תיל

כמה רעש, כמה קצב יש לפצוץ -
איזו מנגינה להרס
בתוך פלסטיק אני מלסק

במצמוץ מליחות בניחוח עופרת
להדחף מבעד לקיר - ולמתח
גדים, ולצעד ולשאת על כתף
חרדה לשכח, רק לא להפקיר -
כמה לחבוק, להעטף

התשוקה למעבר, לסיום, אנהנו
רק פת שמחכים לקץ
והגוף המטפש, האטום שרק
משתוקק להעקץ

ולהתקדש בכאב מזנח, להטהר
בפציעה
הנחת שבאבדון, הסלות
שבקטיעה

סוגדים לנפילה, לאבדון, כמה
יפהפה הוא ההפסד

לאוץ להתנדב, להתגלגל ככלב
אשפתות, להתחסד

כמה שהשתוקקתי לפל ושאותי
ישאו באויר -

וכמה פחדתי לאכזב

הכבוד הקלוש וההדר השביר
אני עוד פה. לא עוזב

הספר! הספר! נערמות של פסטה
טובלות בשמן מכונות וברוח מסע
ולאן שנמלטת, היכן שנסתה -

זֶה רַק אֲנִי, זֶה רַק אַתָּה. חֲרָטָה
מֵאוֹסָה

הַשְּׁחֹר שְׁשׁוּלֵט בְּכָל; חֹם הַשֶּׁמֶשׁ
שְׁמַנִּיסָה כָּל צֶל
מַלִּים וּדְבָרִים לְשִׁקוֹל, וְהַחַיּוּב
לְהַנְצֵל

אִין הַכָּרֵם לְעֶצֶר, קֹשֶׁה לִי לְדָרוֹשׁ
גּוֹפִי בְּמִצּוֹר; קִטְנוֹת קְרֹאשׁ

אֲדָ עֵדִין אֹר בְּעֵינַיִם, וְהַסְעָנָה
שֶׁלֶד לְשֶׁאֵר

אַתָּה מְצַטְמָצִים, מֵתַפְשֵׁט, קָרוֹב
יוֹתֵר לְ"מֵאֲשֵׁר"

זֶה מְשַׁחֵק, זֶה תַּאֲטָרוֹן, זֶה
הַמְרָחֵק מִקֶּרֶן
וְהַבִּיט, וְהַלְפָנִי, וְהַאֲחִירִי, וְהַזְמִן
שְׁעֵבֵר וְהִירִי-

בְּזֶה בְּחִרְתִּי, לֹא? רַק לְהִיּוֹת
לְקַרְבֵּן

רָגַשׁ מְתוּחִים. לֵב מֵאֲבֹן

צילום: דובר צה"ל

צילום: דובר צה"ל

עת מלחמה שעה / תא"ל אופיר לויוס

קצין חינוך ונוער ראשי

עת מלחמה לעם מגיט לקול
הקריאה
ועונה - הנני

נצב לימיני ושמאלי
בעז ויכין העומדים מחדש
עם המבקש להשיב הצורר
לאותו המקדש של דגון

רואה לרחוק, משלל שלשלות
נטביע צורר בדמו

נכח כל אלו נערים בקסדה
נושאים על כפם האמה
וקוראים מלחמה שערה
ולאחר שנעקר שערי

נשוב

נשוב

לישוב ולתקם

הגשם שטף ועולה החטה
וילדינו שרים

מכורה

עת מלחמה שערה.

עוד ישטף הגשם חול ארגמן
עוד נזקינו הורים צעירים בגגות
אדמים

ובכי נשחט ותחלף בקול בכי של
פּעוט שפּעַד
עוד גיעו זמנים
עוד גיעו.

וכעת

מלחמה.

קול רועם של ברזל
קול מרעיד של פלדה
קול משמיד של פגז
קול הקרב ואלי
אלי יחידים שנפלו
אלי יחידה שכבשה
כי כעת מלחמה.

עת מלחמה לגבור הכובש את
צרי

עת מלחמה למפקד הנועז
העומד בראש אנשיו
לא גרא מסוסיו אציליו

